

ספר
ספורי הזוהר

מִלְקָט מְכַל סְפָרֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרָשֶׁת תּוֹלְדוֹת

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵי עַל יָדֵי
"מִכְּעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תּשַׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

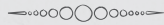
פּאָשֶׁת
תּוֹלְדוֹת

ספּוּרֵי הַזּוֹהַר

תִּכְן עֵינַיִם

מִיִּתַת הַמְּקַטְרָגִים ♦ עֲצִירַת גְּשָׁמִים ♦ גְּזֵרַת רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ ♦ חֲמֵר הַיִּסַּח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תּוֹרָה ♦ גּוֹדֵל מַעֲלָתוֹ
 שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי ♦ רֶשֶׁב"י עוֹסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
 בְּלֵיל שְׁבוּעוֹת ♦

בס"ד,

וכבר ידוע שהגאולה תבא בזכות לימוד הזוהר ובזכות רשב"י, על כן
 כל אחד וכל כנישתא צריך ללמוד קבוע זוהר.

על החתום **פרץ נסים**

מתוך החתימות על מכתבו של הגאון רבי יצחק מאיר מאַרְגְּנֶשְׁטֶען שליט"א המובא
 בסיפורי הזוהר השלם עמוד רמ"ג.

מיתת המקראים

(זוהר ויחי רמד, ב)

רבי אלעזר ורבי אבא אשתמיטו
במערתא דלוד, דעאלו קמי
תקפא דשמשא, דהוו אזלי בארחה. אמר
רבי אבא נסחר האי מערתא במלי
דאורייתא. פתח רבי אלעזר ואמר וכו'.

מיתת המקראים

(זוהר ויחי רמד, ב)

רבי אלעזר ורבי אבא נשטו במערת
לוד, שנכנסו מפני תקף השמש,
שהיו הולכים בדרך. אמר רבי אבא,
נסובב את המערה הזו בדברי תורה.
פתח רבי אלעזר ואמר וכו'.

עד דהוו יתבי, שמעו קליה דרבי שמעון,
דהנה אתי באורחא, הוא ורבי יהודה
ורבי יצחק. קריב למערתא, נפקו רבי
אלעזר ורבי אבא. אמר רבי שמעון,
מכותלי דמערתא חמינא דשכינתא הכא.
יתבו. אמר רבי שמעון במאי עסקיתו.
אמר רבי אבא, ברחימותא דכנסת
ישראל לגבי קדשא בריך הוא, ורבי
אלעזר פריש האי קרא בכנסת ישראל,
שימני כחותם על לבך וגו'. אמר ליה,
אלעזר ברחימו עלאה וקשירו דחביבותא
אסתכלת.

עד שהיו יושבים, שמעו את קולו של
רבי שמעון שהיה בא בדרך, הוא
ורבי יהודה ורבי יצחק. התקרב למערה,
יצאו רבי אלעזר ורבי אבא. אמר רבי
שמעון, מפתלי המערה ראיתי ששכינה
כאן. ישבו. אמר רבי שמעון, במה
עסקתם? אמר רבי אבא, באהבת כנסת
ישראל לקדוש-ברוך-הוא, ורבי אלעזר
פרש פסוק זה בכנסת ישראל, שימני
כחותם על לבך וגו'. אמר לו, אלעזר,
באהבה עליונה וקשר החביבות
הסתכלת.

אשתיק רבי שמעון שעתא. אמר, בכל
אתר בעינא שתיקו, בר שתיקו
דאורייתא. גינזא חדא אית לי גינזא, ולא
בעינא דיתאביד מוניכו, והיא מלה עלאה,
ואשכחנא לה בספרא דרב המנונא סבא
וכו'.

שתק רבי שמעון שעה. אמר, בכל מקום
צריך שתיקה, חוץ משתיקה של
התורה. גינזא אחת יש לי גינזא, ואיני
רוצה שתאבד מכם, והיא דבר עליון,
ומצאתי אותו בספרו של רב המנונא
הזקן וכו'.

יתבו לגו מערתא. אמר חמינא דיומא
דין ינפול ביתא במתא, ויעדרון
תרי (ב) רומאי מקטרגין. אי אנא במתא
לא ינפול ביתא. אהדרו לגו מערתא יתבו
וכו'.

יצאו מתוך המערה. אמר, ראיתי שיום
זה יפל בית בעיר, ויעדרו שני [בגין]
רומאים מקטרגים. אם אני בעיר, לא יפל
הבית. חזרו לתוך המערה וישבו וכו'.

קָמוּ כָלָם וּנְשָׁקוּ יָדוּ. אָמְרוּ, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שְׁנִכְנַסְנוּ לְכָאן וְשָׁמַעְנוּ דְּבָרִים אֵלּוּ. יֵצְאוּ מִן הַמַּעְרָה וְהִלְכוּ. כְּשִׁנְכַסְסוּ לְעִיר, רָאוּ קְבוּצַת אַנְשִׁים שְׁמֹתוֹ, שְׁנַפְּלָל עֲלֵיהֶם בֵּית. יָשְׁבוּ, וְרָאוּ שְׁסוּפְדִים לְאוֹתָם שְׁמֹתוֹ עִם אוֹתָם הַרוֹמָאִים.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וְכוּ' אִף כָּאן לֹא שָׁל יְהוּדִים הֵם אֵלֶּה בּוֹכִים, אִף עַל גַּב שְׁמֹתוֹ בּוּ יְהוּדִים, וְאֵלֶּה יְהוּדִים, שְׁאֵלְמָלָא הָיוּ יְהוּדִים לֹא מֵתוּ, וְכִיּוֹן שְׁמֹתוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר עַל עוֹנוֹתֵיהֶם.

עֲצִירַת גְּשָׁמִים

(זוהר ח"ב טו, א)
שָׁנָו רַבּוּתֵינוּ, פַּעַם אַחַת הָיָה הָעוֹלָם צָרִיךְ מְטָר. בָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְגֵזַר אַרְבַּעִים תַּעֲנִיּוֹת וְלֹא בָּא מְטָר. הִתְפַּלֵּל תַּפְּלָה וְלֹא בָּא מְטָר. בָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְעָמַד וְהִתְפַּלֵּל. אָמַר מוֹשִׁיב הַרוּחַ, וְנִשְׁבָּה רוּחַ. אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, וּבָּא מְטָר. חֲלָשָׁה דַּעֲתוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. הִסְתַּכַּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּפָנָיו.

קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עָמָא וְאָמַר, אֲמִשׁוּל לְכֶם מִשָּׁל, לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמֵי דְּמַלְכָּא, דְּרַחֲמִים לִיה וְיִתִּיר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְכָּא, נִיחָא לִיה, וְלֹא בְּעֵי לְמִיתָן לִיה בְּעוֹתִיהָ בְּבִהִילוֹ, כִּי הִכִּי דְלֵא לִיתְפָּרֵשׁ מִנִּיה, דְּנִיחָא לִיה דְּלִישְׁתַּעֵי בְּהִדְיָה. וְאַנָּא דְּמִי לְעַבְדָּא דְּמַלְכָּא, דְּבַעָא בְּעוֹתִיהָ קָמִיה, וְלֹא בְּעֵי

קָמוּ כָלָהוּ וּנְשָׁקוּ יָדוּ, אָמְרוּ בְּרִיךְ הַרְחֵמֶן דְּאֵעִילְנָא הַכָּא, וְשָׁמַעְנָא מִלִּין אֵלּוּ. נִפְקוּ מִן מַעְרְתָא וְאֵלּוּ, כַּד עָאֵלוּ בְּמֵתָא, חָמוּ עֵיטְרָא דְּבָנֵי נְשָׂא דְּמִיתוּ, דְּנַפְּלָא עֲלֵיהוּ, יָתְבוּ וְחָמוּ דְּקָא סְפָדִי לְאֵינוֹן דְּמִיתוּ, עִם אֵינוֹן רוֹמָאִי וְכוּ'.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וְכוּ'. הַכָּא לֹא דִּיּוֹדָאִי נִיגְהוּ אֵלּוּן בְּכֵיּוֹן, אִף עַל גַּב דְּמִיתוּ בֵּיה יוֹדָאִי, וְאֵלּוּן יוֹדָאִי, אֲלֵמָלָא הוּוּ יוֹדָאִי, לֹא מִיתוּ, וְכִיּוֹן דְּמִיתוּ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכַפֵּר חוֹבֵייהוּ.

עֲצִירַת גְּשָׁמִים

(זוהר ח"ב טו, א)
תָּנוּ רַבָּנָן, זְמַנָּא חָדָא הָוָה עֲלֵמָא צָרִיכָא לְמַטְרָא, אֶתָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְגֵזַר אַרְבַּעִין תַּעֲנִיּוֹת, וְלֹא אֶתָּא מַטְרָא, צִלִּי צְלוֹתָא, וְלֹא אֶתָּא מַטְרָא. אֶתָּא רַבִּי עֲקִיבָא, וְקָם וְצִלִּי, אָמַר מוֹשִׁיב הַרוּחַ, וְנִשְׁבַּ זִיקָא, אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, וְאֶתָּא מַטְרָא. חֲלַשׁ דַּעֲתִיהָ דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אִסְתַּכַּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּאַנְפוּי.

קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עָמָא וְאָמַר, אֲמִשׁוּל לְכֶם מִשָּׁל, לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמֵי דְּמַלְכָּא, דְּרַחֲמִים לִיה וְיִתִּיר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְכָּא, נִיחָא לִיה, וְלֹא בְּעֵי לְמִיתָן לִיה בְּעוֹתִיהָ בְּבִהִילוֹ, כִּי הִכִּי דְלֵא לִיתְפָּרֵשׁ מִנִּיה, דְּנִיחָא לִיה דְּלִישְׁתַּעֵי בְּהִדְיָה. וְאַנָּא דְּמִי לְעַבְדָּא דְּמַלְכָּא, דְּבַעָא בְּעוֹתִיהָ קָמִיה, וְלֹא בְּעֵי

וְכָל שָׁכַן לְדַבֵּר עִמּוֹ. אָמַר הַמֶּלֶךְ, תִּנּוּ לִי בִקְשָׁתוֹ בְּמִהֲרֹת וְלֹא יִכְנָס לְכָאֵן. כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הוּא אֲהוּב הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי הַעֲבָד, וְהַמֶּלֶךְ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרֹד מִמּוֹ, וְאֲנִי - הַמֶּלֶךְ לֹא רוֹצֵה שְׂאֲכַנְס לְשַׁעְרֵי אֶרְמוֹנוֹ. וְנָחָה דַעְתּוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְרַבִּי אֲבָא הָיָה עִמּוֹ. נִכְנְסוּ לְמִקְוֹם אֶחָד וְלָנוּ שָׁם. אָכְלוּ. כְּשָׂרְצוּ לְשִׁכְבַּת, שָׁמוּ רֵאשִׁים בְּאוֹתוֹ תַל שֶׁל הָאֶרֶץ שֶׁהָיָה שָׁם קָבַר אֶחָד. עַד שֶׁלֹּא נִרְדְּמוּ, קָרָא קוֹל אֶחָד מִהַקְּבָר וְאָמַר, הִזְרַע שְׁלִי הוֹלֵךְ לְאֲדָמָה. שְׂתִים עֲשָׂרָה שָׁנָה הָיָה שֶׁלֹּא הִתְעוֹרְרְתִי פֶרֶט לְעַכְשָׁיו, שֶׁפְּרָצוּי בְּנֵי אֲנִי רוֹאֵה כְּאֵן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי אַתָּה? אָמַר לוֹ, אֲנִי יְהוּדִי, וְאֲנִי יוֹשֵׁב נְזוּף, שְׂאִינִי יָכוֹל לְהַכְנִיס מִשׁוּם אוֹתוֹ צֶעֶר שֶׁל שְׁנֵי שָׁנָב אוֹתוֹ גּוֹי כְּשֶׁהָיָה קָטָן וּמְלָקָה אוֹתוֹ כָּל יוֹם, וְהַצֶּעֶר שֶׁלִּי דוֹחָה אוֹתִי מִלְּהַכְנִיס לְמִקְוֹמִי, וּבְמִקְוֹם זֶה לֹא הִתְעוֹרְרְתִי פֶרֶט לְעַכְשָׁיו.

אָמַר לוֹ, וְאַתָּם הָאֵם יוֹדְעִים בְּצֶעֶר הַחַיִּים? אָמַר לוֹ, נִשְׁפָּע בְּשׂוֹר הַקְּבָר, אִם לֹא בִקְשׁוֹתֵינוּ עַל הַחַיִּים, לֹא הָיוּ עוֹמְדִים אֶפְלוּ חֲצִי יוֹם בְּעוֹלָם, וְעַכְשָׁיו הִתְעוֹרְרְתִי כְּאֵן, שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים לִי בְּכָל יוֹם שֶׁבְּמִהֲרָה יָבֵא לְכָאֵן בְּנֵי, וְלֹא יְדַעְתִּי אִם בְּחַיִּים אוֹ בְּמוֹתָא.

מִלְּכָא דְלִיעוּל לְתַרְעִי פְּלִטְרִין, וְכָל שָׁכַן דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהַדְיָה, אָמַר מִלְּכָא, הָבוּ לִי בְּעוֹתִיָּה בְּבִהִילוֹ, וְלֹא לִיעוּל הָכָא. כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיהוּ רַחִימָא דְּמִלְּכָא, וְאֲנָא עֲבָדָא, וּבְעֵי מִלְּכָא לְאִשְׁתַּעֲי בְּהַדְיָה כָּל יוֹמָא, וְלֹא יִתְפָּרִישׁ מִנֶּיהָ. וְאֲנָא, לֹא בְּעֵי מִלְּכָא דְּאִיעוּל תַּרְעִי דְּפְּלִטְרִין. נַח דַּעְתִּיָּה דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם הָוָה אֲזִיל בְּאַרְחָא וְרַבִּי אֲבָא הָוָה עִמֵּיהָ עָאלוּ לְחַד אַתְרָא וּבִתּוֹ תַמּוֹן. אָכְלוּ כִּד בְּעוּ לְמִשְׁכַּב שׁוּוּ רִישֵׁיהוֹן בְּהִהוּא תַלָּא דְּאַרְעָא דְּהָוָה חַד קַבְרָא תַמּוֹן עַד לֹא דְמִיכוּ קַרָא חַד קַלָּא מִן קַבְרָא אָמַר זְרַעָא לְאַרְעָא אֲזִלָּא. תְּרִיסַר שָׁנִין הָוָה (דף ט"ז ע"ב) דְּלֹא אַתְעֲרִית בַּר הַאֲיִדְנָא דְּפְּרָצוּפָא דְּבַרִּי חֲמִינָא הָכָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאֵן אַתָּה. אָמַר לִי יוֹדָאֵי אֲנָא, וְאֲנָא יִתִּיב נְזִיפָא, דְּאֲנָא לֹא יְכִילָנָא לְמִיעֵל, בְּגִין הִהוּא צֶעֶרָא דְּבַרִּי, דְּגַנְבִיָּה הִהוּא עוֹבַד כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, כִּד אִיהוּ הָוָה זְעִירָא, וְאַלְקֵי לִי כָּל יוֹמָא, וְצֶעֶרָא דִּילִיָּה דְּחִי לִי לְמִיעֵאֵל בְּדוּכְתָאֵי, וּבְהֵאֵי אַתְרָא לֹא אַתְעֲרִית, בַּר הַאֲיִדְנָא.

אָמַר לִיָּה וְאַתּוֹן יְדַעִין בְּצֶעֶרָא דְּחִי. אָמַר לִיָּה, שְׂרִי קַבְרִי, אִי לָאוּ בְּעוֹתָא דִּילָן עַל חַיִּי, לֹא יִתְקַיְימוּן פְּלָגוֹת יוֹמָא (נ"א גְּעִלְמוּ), וְהַאֲיִדְנָא אַתְעֲרִית הָכָא, דְּהוּוּ אֲמַרִין לִי כָּל יוֹמָא, דְּלַעְגָּלָא יִיתִי בְּרִי הָכָא, וְלֹא יְדַעְנָא אִי בְּחַיִּי אִי בְּמוֹתָא.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, מָה מַעֲשִׂיכֶם בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם? רָעַשׁ הַקְּבֵר וְאָמַר, קוֹמוּ
לְכוּ, שְׁעַכְשׁוּ מִכֵּים אֶת בְּנֵי. תָּמְהוּ וּבָרְחוּ
מִשָּׁם כַּחֲצֵי מַיִל. יָשְׁבוּ עַד שֶׁהָאִיר הַבֶּקֶר.
קָמוּ לְלַכֵּת, וְרָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה רֶץ
וּבּוֹרֵחַ, וְהָיָה שׁוֹתֵת דָּם עַל כְּתָפָיו. אֶחָזוּ
בוֹ, וְסִפְּרוּ לָהֶם אֶת הַמַּעֲשֵׂה. אָמְרוּ לוֹ, מָה
שָׁמְרוּ? אָמַר לָהֶם, לַחֲמָא בַר לִינְאִי. אָמְרוּ,
וּמָה [בֵּן] לִינְאִי בַר לַחֲמָא הִיָּה אוֹתוֹ הַמָּת.
וּפְחָדוּ לְדַבֵּר אֶתוֹ יוֹתֵר, וְלֹא חֲזְרוּ. אָמַר
רַבִּי אַבְּא, זֶהוּ שְׁאָמְרוּ שֶׁתְּפִלּוֹת הַמָּתִים
מַגְנּוֹת עַל הַחַיִּים, מִנֵּן לָנוּ? שְׁכַתּוֹב וַיַּעֲלוּ
בַּגָּב וַיָּבֵא עַד חֲבֵרוֹן.

גִּזְרַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

(זוהר ח"ב יז, א)
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָיָה עוֹלָה לִירוּשָׁלַיִם, וְהָיָה
הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ. רָאָה עַרְבֵי אֶחָד שֶׁהָיָה
הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וּבָנוּ עִמּוֹ. פָּגְשׁוּ בִּיהוּדִי אֶחָד,
אָמַר לְבָנוּ, הִיְהוּדִי הַזֶּה גַּעַל, שְׁמָאס בּוֹ
אֲדוֹנוֹ. נוֹל אוֹתוֹ וְתִירַק לוֹ בְּזַקְנוֹ שְׁבַע
פְּעָמִים, שֶׁהוּא מְזַרַע שֶׁל רָמִים, שְׁאֲנִי
יְדַעְתִּי שְׁמִשְׁעֵבְדִים בְּהֶם שְׁבָעִים עָמִים.
הֵלֶךְ בָּנוּ וְתַפְס בְּזַקְנוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
רָמִים רָמִים, גּוֹזְרֵנִי עַל הָעֵלְיוֹנִים שִׁירְדוּ
לְמָטָה. עַד שֶׁלֹּא סִיִּם, נִבְלְעוּ בַּמְקוֹמָם.

חֲמוֹר הִיִּסַח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תוֹרָה

(זוהר ח"ב יז, ב)
רַבִּי יוֹסִי יָצָא לְדֶרֶךְ, וְהָיָה רַבִּי אַחָא בַר
יַעֲקֹב הוֹלֵךְ עִמּוֹ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים,

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, מָאִי עֲבִידְתִּיכוּ
בְּהָהוּא עֲלֵמָא. אַתְרָגִּישׁ קַבְרָא,
וְאָמַר, אֲזִילוּ קוֹמוּ, דְּהָאִידְנָא יִלְקוּן לְבָרִי,
תְּוֹהוּ, וְעָרְקוּ מִתַּמְנֹן כַּפְּלָגוֹת מַיִל, יִתְּבוּ
עַד דְּנָהִיר צַפְרָא. קָמוּ לְמַיִזַל, חָמוּ חַד בַּר
נָשׁ, דְּהָנָה רְהִיט וְעָרַק, וְהָנָה שְׁתִּית דְּמָא
אַכְתַּפְּוִי, אַחְדוּ בֵּיה, וְסַח לְהוּ עוֹבְדָא,
אָמְרוּ לִיה מָה שָׁמְרוּ. אָמַר לְהוּ, לַחֲמָא בַר
לִינְאִי. אָמְרוּ, וּמָה (בַּר) לִינְאִי בַר לַחֲמָא
הָנָה הֵהוּא מִיַּתָּא, וּמִסְתַּפְּנִינָא לְאַשְׁתַּעוּוּי
יִתִיר בְּהַדְּיָה. לֹא אַהֲדָרוּ. אָמַר רַבִּי אַבְּא,
הָאִי דְאָמְרוּ, דְּצִלּוֹתְהוֹן דְּמִתְּיָא, מַגִּינֵן עַל
חַיִּי. מִנְלוּ. דְּכַתִּיב, (במדבר י"ג) וַיַּעֲלוּ בַּגָּב
וַיָּבֵא עַד חֲבֵרוֹן.

גִּזְרַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

(זוהר ח"ב יז, א)
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָנָה סָלִיק לִירוּשָׁלַם, וְהָנָה
אָזִיל בְּאוֹרְחָא, חָמָא חַד עַרְבָּאָה,
דְּהָנָה אָזִיל בְּאוֹרְחָא, וּבְרִיָּה עִמִּיהָ. פָּגְעוּ
בִּיּוֹדָאֵי חַד. אָמַר לְבָרִיָּה, הָאִי יוֹדָאֵי
גַּעַלָא, דְּמָאִיס בֵּיה מְרִיָּה. נוֹול לִיה,
וְרַקִּיק לִיה בְּדִיקָנִיָּה שְׁבַעָה זְמַנִּין, דְּאִיְהוּ
מְזַרְעָא דְרָאמִין, דְּאָנָא יְדַעְנָא דְמִשְׁעֵבְדִין
בְּהוּ שְׁבַעִין עָמִין, אָזִיל בְּרִיָּה וְאַחִיד
בְּדִיקָנִיָּה. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רָאמִין רָאמִין,
גּוֹזְרָנָא עַל עֲלָאִין, דִּיחֲתוֹן לְתַתָּא. עַד לֹא
סִיִּים אַתְּבַלְעוּ בְּאַתְרֵיהוֹן.

חֲמוֹר הִיִּסַח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תוֹרָה

(זוהר ח"ב יז, ב)
רַבִּי יוֹסִי נָפַק לְאוֹרְחָא, וְהָנָה רַבִּי אַחָא
בַר יַעֲקֹב אָזִיל עִמִּיהָ, עַד דְּהוּוּ אָזִיל,

שְׁתַּק רַבִּי יוֹסִי וְהִרְהַר בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם, וְרַבִּי אֶחָא הִרְהַר בְּדַבְרֵי תוֹרָה. [עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים] רָאָה רַבִּי יוֹסִי נָחַשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה רֵץ אַחֲרָיו. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶחָא, רְאִיתָ אֶת הַנָּחַשׁ הַזֶּה שֶׁרֵץ אַחֲרָי? אָמַר לוֹ רַבִּי אֶחָא, אֲנִי לֹא רְאִיתִי אוֹתוֹ. רֵץ רַבִּי יוֹסִי, וְהַנָּחַשׁ אַחֲרָיו. נָפַל רַבִּי יוֹסִי וְדָם שָׁתַת וְיָרַד מִחֻטְמוֹ. שָׁמַע שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, רַק אַתְּכֶם יְדַעְתִּי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וְגו'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְמָה עַל שְׁעָה אַחַת כָּךְ - מִי שֶׁמִּתְיַאֵשׁ מִזְּנֵה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְכַמָּה.

גודל מעלתו של רבי שמעון בר יוחאי

(הקדמת הזוהר ג, ב)

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. כִּשְׁהִגִּיעוּ לְשֹׁדָה אֶחָד וְכו'. הִשְׁתַּטַּח רַבִּי חֲזִיָּא בְּאַרְצָן וְנָשַׁק אֶת הָעֶפְרָ, וּבָכָה וְאָמַר: עֶפְרָ, עֶפְרָ, עֶפְרָ, כַּמָּה אַתָּה קֶשֶׁה עֲרִף, כַּמָּה אַתָּה בְּחֻצְפָּה, שְׁכָל מַחְמַדֵּי הָעֵינַן יִרְקְבוּ בָךְ, כָּל עַמּוּדֵי אוֹרוֹת הָעוֹלָם תֹּאכַל וְתִשְׁחַק. כַּמָּה אַתָּה חֲצוּפִי, הַמְּאֹר הַקָּדוֹשׁ (רשב"י) שֶׁהָיָה מְאִיר אֶת הָעוֹלָם, הִשְׁלִיט הַגְּדוֹל שֶׁמִּמֶּנָּה, שְׁזָכוֹתוֹ מֵעַמִּידָה אֶת הָעוֹלָם, יִרְקַב בָּךְ. רַבִּי שְׁמַעוֹן, אוֹר הַמְּאֹר, אוֹר הָעוֹלָמוֹת, אַתָּה נִרְקַב בְּעֶפְרָ וְאַתָּה מְקַיֵּם וּמְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם. הַשְׁתוּמָם רָגַע אֶחָד, וְאָמַר: עֶפְרָ, עֶפְרָ, אַל תִּתְגָּאֵה, שְׁלֵא יִמְסְרוּ בָךְ עַמּוּדֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא יִרְקַב בָּךְ.

קָם רַבִּי חֲזִיָּא וְהָיָה בּוֹכָה. הִלֵּךְ וְרַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. מֵהָהוּא יוֹמָא אֲתַעֲנִי אַרְבַּעִין יָמִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לוֹ,

שְׁתִּיק רַבִּי יוֹסִי, וְהִרְהַר בְּמַלְי דְּעֵלְמָא. וְרַבִּי אֶחָא הִרְהַר בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. (עַד דְּהוּוּ אַזְלִי) חָמָא רַבִּי יוֹסִי חַד חוּיָא, דְּהוּוּ רַהִיט אַבְתְּרִיה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶחָא, חֲזִית הַאי חוּיָא דְּרַהִיט אַבְתְּרָאִי. אָמַר לִיה רַבִּי אֶחָא, אֲנָא לֹא חֲמִינָא לִיה. רַהִט רַבִּי יוֹסִי וְחוּיָא אַבְתְּרוּי. נָפַל רַבִּי יוֹסִי, וְדָמָא שָׁתַת וְנַחַת מִחוּטְמוֹ, שָׁמַע דְּהוּוּ אַמְרִין, רַק אַתְּכֶם יְדַעְתִּי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וְגו', אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְמָה עַל שְׁעָתָא חָדָא כָךְ, מֵאֵן דְּמִתְיַאֵשׁ מִזְּנֵה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

גודל מעלתו של רבי שמעון בר יוחאי

(הקדמת הזוהר ג, ב)

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אַזְלִי בְּאַרְחָא, כַּד מָטוּ לְחַד בֵּי חַקַּל וְכו'. אֲשַׁתַּטַּח רַבִּי חֲזִיָּא בְּאַרְעָא וְנָשַׁק לְעֶפְרָא, וּבָכָה וְאָמַר עֶפְרָא עֶפְרָא כַּמָּה אַתָּה קֶשֶׁי קַדְל, כַּמָּה אַתָּה בְּחֻצִיפּוֹ. דְּכָל מַחְמַדֵּי עֵינָא יִתְבַּלּוּן בָּךְ, כָּל עַמּוּדֵי נְהוּרִין דְּעֵלְמָא תִּיכּוּל וְתִידוּק. כַּמָּה אַתָּה חֲצִיפָא, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא דְּהוּוּ נְהִיר עֵלְמָא, שְׁלִיטָא רַבְרַבָּא מִמֶּנָּא דְּזָכוּתִיה מְקַיֵּים עֵלְמָא אַתְבְּלִי בָךְ. רַבִּי שְׁמַעוֹן נְהִירוֹ דְּבוֹצִינָא נְהִירוֹ דְּעֵלְמִין אַנְתָּ בְּלִי בְּעֶפְרָא וְאַנְתָּ קַיִים וְנַהֲג עֵלְמָא. אֲשַׁתּוּמָם רָגַע חָדָא, וְאָמַר עֶפְרָא עֶפְרָא לֹא תִתְגָּאִי דְלָא יִתְמַסְרוּן בָּךְ עַמּוּדִין דְּעֵלְמָא דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא אַתְבְּלִי בָךְ.

קָם רַבִּי חֲזִיָּא וְהָיָה בְּכִי. אַזְל וְרַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. מֵהָהוּא יוֹמָא אֲתַעֲנִי אַרְבַּעִין יָמִין לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לִיה

אינך רשאי לראות אותו. בָּכָה וְהִתְעַנָּה אַרְבָּעִים יָמִים אַחֲרֵיהֶם, הִרְאוּ לוֹ בַּמַּחֲזָה אֶת רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בַּדָּבָר הַזֶּה שְׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָיוּ כַּמָּה אֲלָפִים שׁוֹמְעִים לְדַבּוּרוֹ. בֵּינֵיהֶם רָאָה כַּמָּה כִּנְפִים גְּדוֹלוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וּמַעֲלִים עֲלֵיהֶם אֶת רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאֶת רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְעוֹלִים לִישִׁיבַת הַרְקוּעִי, וְכָל אֵלוֹ הַכְּנָפִים הָיוּ מִחִפּוֹת לָהֶם. רָאָה שְׁחוֹזְרִים וּמִתְחַדְּשִׁים וּמְאִירִים יוֹתֵר מִהָאֹר שֶׁל זֵיו הַשְּׁמֶשׁ.

פָּתַח רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, יִכְנָס רַבִּי חֲזִיא וְיִרְאָה בְּמָה שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ אֶת פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבֹא. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁנִכְנָס לְכָאן בְּלִי בּוֹשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַעוֹלָם כְּעוֹמֵד חֶזֶק בְּכָל יְרָאָה שֶׁהָיָה נִכְנָס וְעוֹמֵד רַבֵּי אֶלְעָזָר, וְשָׂאֵר הַעַמּוּדִים שְׁיוֹשְׁבֵים שָׁם. וְהוּא הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ, וְהִשְׁמִיט אֶת עַצְמוֹ, וְנִכְנָס וַיֵּשֶׁב לְרַגְלֵי רַבֵּי שְׁמֵעוֹן.

יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּמְךָ עֵינֶיךָ וְאֵל תִּרְיָם רֵאשֶׁךָ וְאֵל תִּסְתַּפֵּל. הַנִּמְךָ עֵינֶיךָ וְרָאָה אֹר שְׁמַאִיר לְמַרְחֹק. חֲזַר הַקּוֹל כְּמַקְדָּם וְאָמַר: עֲלִיוֹנִים טְמוּנִים נִסְתָּרִים, פְּקוּחֵי הָעֵינָן, אוֹתָם שְׁמוֹשׁוּטִים בְּכָל הָעוֹלָם, הִסְתַּכְּלוּ וְרָאוּ! תַּחֲתוֹנִים [נ"א תְּנָאִים] יִשְׁנִים נִסְתָּרִים בַּחוּרֵיכֶם הַתְּעוֹרְרוּ!

מִי מִכֶּם שֶׁהוֹפְכִים חֶשֶׁךְ לְאוֹר וְטוֹעֲמִים מֵר לְמֵתוֹק טָרֵם בּוֹאֵם לְכָאן? מִי מִכֶּם שְׁמוֹחֲפִים בְּכָל יוֹם לְאוֹר שְׁמַאִיר

לִית אַנְתָּ רִשְׁאֵי לְמַחְמֵי לִיה. בָּכָה וְאִתְעַנֵּי אַרְבָּעִין יוֹמִין אַחֲרֵינִין. אַחֲזִיאוּ לִיה בַּחֲזוּא לְרַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, דְּהוּוּ לְעֵאן בְּמִלָּה דָא דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהוּוּ כַּמָּה אֲלָפִין צִיִּיתִין לְמִלּוּלִיהָ. אַדְהֵכִי חֲמָא כַּמָּה גְּדָפִין רַבְרַבִּין עֲלָאִין וְסִלִּיקוּ עֲלֵיהוּ רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְסִלִּיקוּ לְמִתְיַבְתָּא דְרַקִּיעָא, וְכָל אֲלָאִין גְּדָפִין הוּוּ מִחִפּוֹת לְהוּ. חֲמָא דְמִתְהַדְרִין וּמִתְחַדְּשִׁין בְּזִיווֹן וְנִהִירוּ יִתִיר מְנַהֲרָא דְזִינָא דְשְׁמֵשָׁא.

פָּתַח רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר יַעֲוֹל רַבִּי חֲזִיא וְלִיחְמֵי בְּכַמָּה דְזִמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַדְתָּא אֲנִפֵּי צְדִיקֵינָא לִזְמַנָּא דְאַתִּי. זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְעָאֵל הֵכָא בְּלֹא כְסוּפָא, וְזְכָאָה מָאן דְקָאִים בַּהוּא עֲלֵמָא כְּעוֹמֵדָא תַקִּיף בְּכָלָא. וְחֲמָא דְהוּוּ עָאֵל, וְהוּוּ קָם רַבֵּי אֶלְעָזָר וְשָׂאֵר עַמּוּדִין דִּיִּתְבִּין תַּמּוּן. וְהוּא הָוָה כְּסִיף וְאֲשִׁמִּיט גְרַמְיָה וְעָאֵל וַיִּתֵּיב לְרַגְלוֹי דְרַבֵּי שְׁמֵעוֹן.

קָלָא נִפְק וְאָמַר מְאִיף עֵינֶךָ. לֹא תִזְקוּף רִישֶׁךָ, וְלֹא תִסְתַּפֵּל. מְאִיף עֵינֶיךָ וְחֲמָא נְהוּרָא דְהוּוּ נְהִיר לְמַרְחֹק. קָלָא אַהֲדַר כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר עֲלָאִין טְמִירִין סְתִימִין פְּקִיחֵי עֵינָא אֲנִין דְמִשְׁטָטִין בְּכָל עֲלֵמָא אִסְתַּכְּלוּ וְחֲמוּ. תַתְּאִין (נ"א תְּנָאִין) דְמִיכִין סְתִימִין בַּחוּרֵיכֶם אִתְעַרוּ.

מָאן מִנְכֶם דִּי חֲשׂוּכָא מְהַפְּכֶם לְנְהוּרָא וְטוֹעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא עַד לֹא יִיתוֹן הֵכָא. מָאן מִנְכֶם דְמִחִפּוֹתָא בְּכָל יוֹמָא

בְּשֶׁעָה שֶׁהַמְּלֹךְ פּוֹקֵד אֶת הָאֵלֶּה, וּמִתְפַּבֵּד וְנִקְרָא מְלֹךְ מִכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם? מִי שֶׁלֹּא מְצַפֶּה לָזֶה בְּכָל יוֹם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם - אֵין לוֹ כָּאֵן חֶלְקִי!

לְנִהוּרָא דְנִהִיר בְּשִׁעְתָּא דְמִלְכָּא פְּקִיד לְאֵילָתָא וְאֵתִיּוֹר וְאֵתְקָרִי מִלְכָּא מִכָּל מַלְכֵי דְעָלְמָא. מָאן דְלֹא מְצַפֶּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עָלְמָא, לִית לִיה חוֹלְקָא הַכָּא.

בִּינְתִים רָאָה כְּמֹה מִן הַחֲבֵרִים סְבִיבוּ, כֵּל אוֹתָם הָעֲמוּדִים שְׂקִימִים, וְרָאָה שְׂמַעֲלִים אוֹתָם לִישִׁיבַת הָרְקִיעַ. אֵלוֹ עוֹלִים וְאֵלוֹ יוֹרְדִים. וּמַעַל כְּלָם רָאָה בַּעַל הַכְּנָפִים שֶׁהָיָה בָּא, וְהוּא נִשְׂבַּע שְׁבוּעָה שֶׁשָּׁמַע מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוּד, שֶׁהַמְּלֹךְ פּוֹקֵד בְּכָל יוֹם וְזוֹכֵר אֶת הָאֵלֶּה שֶׁשׁוֹכְבֵת לְעֶפְרָי, וּבֹעֵט בְּעִטּוֹת בְּאוֹתָהּ שֶׁעָה בְּשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים, וְכָלֵם מְפַחְדִים וְרוֹעֲדִים לְפָנָיו. וּמוֹרִיד עַל זֶה דְמַעוֹת, וְנוֹפְלוֹת אוֹתָן הַדְּמַעוֹת הָרוֹתְחוֹת כְּאֵשׁ לְתוֹךְ הַיָּם הַגָּדוֹל, וּמֵאוֹתָן הַדְּמַעוֹת עוֹמֵד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַיָּם, וּמִתְקַיֵּם וּמְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ, וּמְקַבֵּל עָלָיו לְבַלַּע אֶת כָּל מִימֵי בְּרֵאשִׁית וְכוֹנֵס אוֹתָם לְתוֹכוֹ בְּשֶׁעָה שֶׁיִּתְקַבְּצוּ כָּל הָעַמִּים עַל הָעֵם הַקְּדוֹשׁ, וְיִתְיַבְּשׁוּ הַיָּמִים, וְיַעֲבְרוּ בִיבֶשׁ.

אֲדַהְכִי חֲמָא כְּמֹה מִן חֲבֵרֵי אֶתְרָא כֵּל אֲנֹן עֲמוּדִין דְקִימִין. וְחֲמָא דְסִלְקוֹן לֹון לְמִתְיַבְתָּא דְרְקִיעָא. אֵלִין סִלְקִין וְאֵלִין נְחִתִין, וְעֵילָא דְכוּלְהוֹ חֲמָא מֵאֲרִי דְגָדְפִי דְהוּא אֶתִי וְהוּא אוֹמִי אוֹמָאָה דְשָׁמַע מֵאַחֲרֵי פְּרָגוּדָא דְמִלְכָּא מִפְּקִיד בְּכָל יוֹמָא וְדְכִיר לְאֵילָתָא דִּי שְׂכִיבַת לְעֶפְרָא, וּבַעֲט בְּעִטִין בְּהֵוּא שִׁעְתָּא בְּתַלַּת מָאָה וְתִשְׁעִין רְקִיעִין, וְכִלְהוֹ מְרִתִין וְזַעִין (דף ד ע"ב) קְמִיָּה. וְאוֹרִיד דְמַעִין עַל דָּא, וְנִפְלִי אֲנֹן דְמַעִין רְתִיחִין כְּאֵשָׁא לְגוֹ יָמָא רְבָא, וּמֵאֲנֹן דְמַעִין קָאִים הֵוּא מְמַנָּא דִימָא וְאֵתְקַיֵּם וְקִדִּישׁ שְׁמִיָּה דְמִלְכָּא קִדִּישָׁא וְקַבִּיל עֲלִיָּה לְמִבְּלַע כָּל מִימוּי דְבְּרֵאשִׁית וְיַכְנוֹשׁ לְהוֹ לְגוּיָה בְּשִׁעְתָּא דִּיתְכְּנוֹשׁוֹן כָּל עַמִּמָּא עַל עַמָּא קִדִּישָׁא, וְיַנְגְּבוֹן מִיָּא, וְיַעֲבְרוֹן בְּנִגְיָבוֹ.

בֵּין כֶּךָ שָׁמַע קוֹל שְׂאוֹמֵר: פִּנּוּ מְקוֹם, פִּנּוּ מְקוֹם, שֶׁהִנֵּה הַמְּלֹךְ הַמְּשִׁיחַ בָּא לִישִׁיבַת רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַיּוֹת שְׁכָל הַצַּדִּיקִים שֶׁשָּׂם וְרָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה, וְאוֹתָן יְשִׁיבוֹת שֶׁשָּׂם הֵן רְשׁוּמוֹת, וְכָל אוֹתָם חֲבֵרִים שֶׁכָּל יְשִׁיבָה עוֹלִים מֵהַיְשִׁיבָה שֶׁל כָּאֵן לִישִׁיבַת הָרְקִיעַ, וְהַמְּשִׁיחַ בָּא בְּכָל אוֹתָן הַיְשִׁיבוֹת וְחוֹתָם תּוֹרָה מִפִּי הַחֲכָמִים. וּבְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה בָּא הַמְּשִׁיחַ מִתְּעַטֵּר [נ"א

אֲדַהְכִי שָׁמַע קֹלָא דְאָמַר פִּנּוֹן אֶתְרָא, פִּנּוֹן אֶתְרָא דְהָא מִלְכָּא מְשִׁיחָא אֶתִי לְמִתְיַבְתָּא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּגִין דְכָל צַדִּיקָיָא דְתַמְּוֹן רִישֵׁי מִתְיַבְתָּא וְאֲנֹן מִתְיַבְתִּי דְתַמְּוֹן רִישִׁימִין אֲנֹן. וְכָל אֲנֹן חֲבֵרִין דִּי בְּכָל מִתְיַבְתָּא סִלְקִי מִמִּתְיַבְתָּא דְהָכָא לְמִתְיַבְתָּא דְרְקִיעָא. וּמְשִׁיחָא אֶתִי בְּכָל אֲנֹן מִתְיַבְתִּי וְחִתִּים אוֹרִיָּתָא מִפּוּמִיָּהוּ דְרַבְּנָן. וּבְהֵיָא שִׁעְתָּא אֶתִי

מראש] מריחות הישיבות בעטרות עליונות.

באותה שעה קמו כל אנני חבֵּרֵיִא, וְקָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה עוֹלָה אֹרֹז עַד רוּם [הַרְקִיעַ]. אָמַר לוֹ, רַבִּי, אֲשֶׁרִיךְ שְׁתוֹרְתְךָ עוֹלָה בְּשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֲוֹרוֹת, וְכָל אֹרֹז וְאֹרֹז נִפְרָד לְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר טַעֲמִים שְׁעוּלִים וְרוֹחֲצִים בְּנֵהֲרוֹת אֶפְרָסִמוֹן טְהוֹר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲשֶׁר תּוֹרָה מִיִּשְׁבֵּתְךָ, וּמִיִּשְׁבֵּתוֹ שֶׁל חֲזַקְיָהוּ מְלֶכֶךְ יְהוּדָה, וּמִתּוֹךְ יִשְׁבֵּתוֹ שֶׁל אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי. וְאֲנִי לֹא בָאתִי לְאֲשֶׁר מִיִּשְׁבֵּתְךָ, אֲלֵא בַעַל הַכִּנּוּפִים בָּא לְכָאן, שְׁהָרִי יְדַעְתִּי שֶׁלֹּא יִכְנַס לְתוֹךְ הַיִּשְׁבּוֹת הָאֲחֵרוֹת אֲלֵא לִישְׁבֵּתְךָ.

באותה שעה ספר לו רבי שמעון אותה השבועה שֶׁנִּשְׁבַּע בַּעַל הַכִּנּוּפִים. אִזּוֹ הַזְדַּעְזַע הַמְּשִׁיחַ וְהָרִים קוֹלוֹ, וְהַזְדַּעְזַעוּ הַרְקִיעִים, וְהַזְדַּעְזַע הַיָּם הַגָּדוֹל, וְהַזְדַּעְזַע הַלְּוִיָּתָן, וְחָשַׁב הָעוֹלָם לְהִתְהַפֵּךְ. בֵּין כֶּךָ רָאָה אֶת רַבִּי חֲזַקְיָה לְרַגְלֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, מִי נִתֵּן פָּאן אָדָם שֶׁלְבוּשׁ מִדֵּי אוֹתוֹ הָעוֹלָם? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה הוּא רַבִּי חֲזַקְיָה, הָאוֹר שֶׁל מְאוֹר הַתּוֹרָה. אָמַר לוֹ, יִתְכַנַּס הוּא וּבְנָיו וְיֵהוּי מִהַיִּשְׁבֵּה שְׁלֶךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְמַן יִנָּתֵן לוֹ. נִתְּנוּ לוֹ זְמַן, וַיֵּצֵא מִשָּׁם מְזַעְזַע וְעִינָיו זוֹלְגוֹת דְּמָעוֹת. הַזְדַּעְזַע רַבִּי חֲזַקְיָה וּבָכָה, וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלַקְתָּ שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי חֲלַקוּ שֶׁל בְּרַי יוֹחֵאֵי שְׁזָכָה לְכָךְ. עָלְיוֹ פָּתוּב (משלי ח) לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאֶצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא.

מְשִׁיחַ מִתְעַטֵּר מִן (נ"א רִישֵׁי) רִיחֵי מִתִּיבְתֵי בַּעַטְרִין עֲלָאִין.

בַּהוּא שְׁעָתָא קָמוּ כָל אַנּוֹן חַבְרֵיִא וְקָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָיָה סָלִיק נְהוּרִיָּה עַד רוּם רַקִּיעַ, אָמַר לִיה רַבִּי זְכָאָה אַנְתָּ דְּאוֹרִיָּתְךָ סָלְקָא בְּתַלְתַּת מֵאָה וְשִׁבְעִין נְהוּרִין, וְכָל נְהוּרָא וְנְהוּרָא אַתְּפְרַשְׁתָּ לְשִׁית מֵאָה וְתַלְסַר טַעֲמִין סָלְקִין וְאַסְתַּחֲזִין בְּנֵהֲרֵי אֶפְרָסִמוֹנָא דְכָאֵא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ חֲתִים אוֹרִיָּתָא מִמִּתִּיבְתְךָ וּמִמִּתִּיבְתָא דְחֲזַקְיָה מְלֶכֶךְ יְהוּדָה וּמִגּוֹ מִתִּיבְתָא דְאַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי. וְאַנָּה לֹא אַתִּינָא לְמַחְתָּם מִמִּתִּיבְתְךָ, אֲלֵא מֵאֲרִי דְגַדְפִּין אֲתִי הַכָּא, דְּהָא יְדַעְנָא דְלֹא יֵיעוּל גּוֹ מִתִּיבְתֵי אַחֲרִיתֵי אֲלֵא בְּמִתִּיבְתְךָ.

בַּהֵיא שְׁעָתָא סַח לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן הַהוּא אוֹמְרָה דְּאוֹמֵי מֵאֲרִי דְגַדְפִּין. כְּדִין אֲזַדְעֹזַע מְשִׁיחַ וְאָרִים קְלִיָּה וְאֲזַדְעֹזַעוּ רַקִּיעִין וְאֲזַדְעֹזַע יָמָא רַבָּא וְאֲזַדְעֹזַע לְוִיָּתָן וְחָשַׁב עֲלֵמָא לְאַתְהַפְּכָא. אַדְהֵכִי חֲמָא לְרַבִּי חֲזַקְיָה לְרַגְלוֹי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר מֵאֵן יְהִיב הַכָּא בַר נֵשׁ לְבִישׁ מִדָּא דְהַהוּא עֲלֵמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּא אִיהוּ רַבִּי חֲזַקְיָה נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא דְאוֹרִיָּתָא. אָמַר לִיה יִתְפַּנְשׁ הוּא וּבְנָיו וְלִיְהוּוֹן מִמִּתִּיבְתָא דִּילְךָ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן זְמַנָּא יִתִּיָּהִיב לִיה. יְהָבוּ לִיה זְמַנָּא וְנַפְק מִתְּמַן מְזַדְעֹזַע וְזֹלְגִין עֵינָיו דְּמָעִין. אֲזַדְעֹזַע רַבִּי חֲזַקְיָה וּבָכָה וְאָמַר זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן דְּצְדִיקֵינָא בַּהוּא עֲלֵמָא, וְזְכָאָה חוֹלְקִיָּה דְּבַר יוֹחֵאֵי דְזָכָה לְכָךְ. עֲלִיָּה פְּתִיב, (משלי ח) לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא.

רשב"י עוסק בסודות התורה בליל
שבועות

(הקדמת הזוהר ח, א)

רבי שמעון היה יושב ועוסק בתורה בלילה שהפלה וכו'. ששנינו, כל אותם החברים בני היכל הפלה, הצטרפו באותו לילה שהפלה עתידה להיות למחרת בתוך החפה עם בעלה להיות עמה כל אותו הלילה, ולשמח עמה בתקוניה שהיא מתתקנת לעסק בתורה, מתורה לנביאים, ומנביאים לכתובים, ובדרשות הפסוקים ובסודות החכמה, בגלל שאלו הם תקוניה ותכשיטה, והיא ועלמותיה נכנסת ועומדת על ראשיהם ומתתקנת בהם, ושמחה בהם כל אותו הלילה, ולמחרת לא נכנסת לחפה אלא יחד אתם. ואלה נקראים בני החפה. וכיון שנכנסת לחפה, הקדוש ברוך הוא שואל עליהם ומברך אותם, ומעטר אותם בעטרת הפלה. אשרי חלקם.

והיה רבי שמעון וכל החברים מרגלים ברנת התורה ומחדשים דברי תורה כל אחד ואחד מהם, והיה שמח רבי שמעון וכל שאר החברים. אמר להם רבי שמעון, בני, אשרי חלקכם, בגלל שמחר לא תכנס הפלה לחפה אלא יחד אתכם. בגלל שכלם שמתקנים תקוניה בלילה הזה ושמחים בה, כלם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברכם בשבעים ברכות ועטרות של עולם העליון.

רשב"י עוסק בסודות התורה בליל
שבועות

(הקדמת הזוהר ח, א)

רבי שמעון היה יתיב ולעי באורייתא בליליא דכלה וכו', דתנינן כל אנן חבריא דבני היכלא דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה אדמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבעלה למהוי עמה כל ההוא ליליא, ולמחדי עמה בתקונה דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובמדרשות דקראי וברזי דחכמתא. בגין דאלין אנן תיקונין דילה ותכשיטה. ואיהי ועולמתהא עאלת וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו וחדת בהו כל ההוא ליליא. וליומא אחרא לא עאלת לחופה אלא בהדיהו. ואלין אקרון בני חופתא. וכיון דעאלת לחופתא קדשא בריך הוא שאיל עליהו ומברך לון ומעטר לון בעטרהא דכלה. זבאה חולקהו.

והיה רבי שמעון וכלהו חבריא מרגלים ברנה דאורייתא ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד מניה. והיה חדי רבי שמעון וכל שאר חבריא. אמר לון רבי שמעון, בני זבאה חולקכון בגין דלמחר לא תיעול פלה לחופה אלא בהדיכו. בגין דכלהו דמתקנין תקונהא בהאי ליליא וחדאן בה פלהו יהו רשימין וכתבינן בספרא דדכרניא וקדשא בריך הוא מברך לון בשבעין ברכאן ועטרין דעלמא עלאה.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם
מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְכוּ'. בְּעוֹדָם
יוֹשְׁבִים, נִכְנְסוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְרַבִּי אֲבָא.
אָמַר לָהֶם, וְדַאי פְּנֵי הַשְּׂכִינָה בָּאוּ, וְלָכֵן
קָרְאוּ לָכֶם פְּנִיא"ל, שֶׁהָרִי רְאִיתֶם אֶת
הַשְּׂכִינָה פְּנִים בְּפְנִים וְכוּ'.

נָשְׁבוּ נִכְבְּדִים, שָׁבוּ וּנְחַדֵּשׁ תַּקוּן הַכֹּלָה
בְּלִילָה הַזֶּה. שְׁפַל מִי שְׁמוֹשְׁתַּתְּרָה
יַחַד אֶתְּהָ בְּלִילָה הַזֶּה, יִהְיֶה שְׁמוֹר לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה כָּל הַשָּׁנָה הַהִיא וְיוֹצֵא שְׁנָתוֹ
בְּשָׁלוֹם. עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (תהלים לד) חוֹנָה
מִלְּאָף ה' סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחְלָצֵם טַעֲמוֹ
וַרְאוּ כִּי טוֹב ה'.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְחַבְרַיִם, בְּנֵי הַלּוּלָא זו,
כָּל אֶחָד מֵכֶם יִקְשֹׁט קְשׁוּט אֶחָד
לְכַלָּה. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, אֶלְעָזָר, תֵּן
מִתְּנָה אַחַת לְכַלָּה, שֶׁהָרִי מִחַר יִסְתַּכַּל
[הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא] [נ"א בָּה] כְּשִׁיפְנִס
לְחַפָּה בְּאוֹתָם שִׁירִים וְשִׁבְחִים (אֲצַעְדוֹת
וְצַמִּידִים) שְׁנוֹתְנִים לָהּ בְּנֵי הַהִיכָל לַעֲמֹד
לְפָנָיו. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וְכוּ'.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם
מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְגו' עַד דְּהוּ
יִתְבִּי עָאלוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי אֲבָא.
אָמַר לוֹן וְדַאי אֲנָפִי שְׂכִינְתָא אֲתִין, וְעַל
דָּא פְּנִי"אֵל קְרִינָא לְכוּ, דְּהָא חֲמוּתוֹן אֲנָפִי
שְׂכִינְתָא אֲפִין בְּאֲפִין וְכוּ'.

תִּיבוּ יַקְרִין תִּיבוּ וּנְחַדֵּשׁ תַּקוּן דְּכַלָּה
בְּהַאי לִילְיָא. דְּכָל מָאן דְּאֲשַׁתְּרָה
בְּהַדָּה בְּהַאי לִילְיָא יְהָא נְטִיר עֵילָא וְתַתָּא
כָּל הַהִיא שְׁתָּא וַיִּפִּיק שְׁתָּא בְּשָׁלָם.
עֲלִיָּהּ כְּתִיב (תהלים לד) חוֹנָה מִלְּאָף יי
סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחְלָצֵם טַעֲמוֹ וַרְאוּ כִּי טוֹב
יְי:

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְחַבְרַיִם בְּנֵי הַלּוּלָא
דָּא, כָּל חַד מִנְכוֹן יִקְשֹׁט קְשׁוּטָא
חַד לְכַלָּה. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה.
אֶלְעָזָר הַב נְבִזְבָּא חַד לְכַלָּה דְּהָא לְמַחַר
אִסְתַּכַּל (קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא) (נ"א בָּה) כַּד יַעוּל
לְחוּפָה בְּאֲנוֹן שִׁירִין וְשִׁבְחִין דִּיהִבוּ לָהּ בְּנֵי
הַיְכָלָא לְקִיָּמָא קַמִּיה. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר
וְאָמַר וְכוּ'.

❖ פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת ❖

ס'א

פרשת תולדות זוהר דף קלה ע"א

צורת יצחק דומה לצורת אברהם

"וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם". אמר רבי יוסי מפני מה עד כאן לא כתוב בן אברהם ועתה אמר, אלא אף על פי שכתוב: "וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ"^[א], עתה שמת אברהם, צורתו היתה בו ונשארה בו ביצחק, שכל מי שראה ליצחק היה אומר, זה אברהם בודאי, והיה מעיד ואומר אברהם הוליד את יצחק.

ס'ב

זוהר דף קלו ע"ב

יצחק בן ששים שנה בלדת יעקב

"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רַבֵּקָה וְגו'". אמר רבי יצחק, "בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה", למה בא למנות כאן שהיה בן ארבעים שנה כאשר לקח את רבקה, אלא ודאי לרמוז שנכלל יצחק בצפון ודרום, באש ומים^[ב], ואז היה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה, כמראה הקשת - ירוק, לבן, אדום^[ג], בת שלש שנים התחבר עם רבקה, וכאשר הוליד היה בן ששים כדי שיוליד כראוי^[ד], לבעבור שיצא יעקב שלם מבן ששים שנה כראוי, וכל זה, השיג יעקב אחר כך ונעשה אדם שלם.

רבקה היתה צדקנית אף שקרוביה רשעים

"בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֵן אַרְם אַחֻת לְבֶן הָאֲרָמִי". מה נוגע זאת לנו כל כך, שהרי כבר נאמר "וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רַבֵּקָה וְגו'", ועתה אמר, "בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי", ואחר כך, "מִפְּדֵן אַרְם", ואחר כך, "אַחֻת לְבֶן הָאֲרָמִי"? אלא ביארו שהיתה בין רשעים, והיא לא עשתה כמעשיהם. שהיתה בת בתואל, ומפדן ארם, ואחות לבן, וכולם רשעים להרע, והיא העלתה מעשים טובים ולא עשתה כמעשיהם.

זיו הזוהר

קדושה משולשת מן ג' ספירות חסד גבורה ותפארת, ועל ידי שיצחק היה אז בן ארבעים שנה וזכה לבניה ששם מקום המתקת הדינים, כל זה הועיל שהדין וגבורה של שורש יצחק יומתק ויהפך לרחמים ושיוליד את יעקב שורש מדת הרחמים.

ד. מה שהיה אז בן ס' שנה וזכה לזקנה גם זה הועיל לו שיוליד ליעקב שורש מדת הרחמים, כי אין זקן אלא זה שקנה חכמה, וחכמה היא שורש כל החסדים, והיינו הענין של זקן מלא רחמים.

א. כיון שתיבת בנו מיותרת נראה הכונה שבנו מוסב על השם אלהים, פירוש שהוא תולדות מידת הדין ורק משם נשפע לו הברכה, ועל זה אומר כאן שמכל מקום אינו כן, אלא שצורתו של אברהם היתה בו ביצחק, הן בחייו והן לאחר מותו, והכונה שנכללו בו חסדי אברהם.

ב. פירוש, בחסד וגבורה.
ג. אלה הג' גוונים מרמזים על ג' מדות חסד דין ורחמים, ועל ידי שלקח רבקה שהיתה בת ג' שנים, פירוש ששורשה מן מדת הרחמים

עתה יש להבין, אם רבקה היתה בת עשרים שנה או יותר או בת שלש עשרה, אז הוא שבח שלה שלא עשתה כמעשיהם, אבל עד עתה בת שלש שנים היתה, מה זה שבח שלה? אמר רבי יהודה בת שלש שנים היתה, אבל הלא עשתה לעבד כל מעשה ההוא כגדולה^[ח].

זיווג יצחק ורבקה על פי סוד

אמר רבי יצחק, אף על פי שכל זה עשתה, לא נודע עוד מעשיה אם הם כשרים או לא^[ט], אלא בא וראה, כתיב (שיר השירים ב'): "כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת". כְּשׁוֹשְׁנָה, זו כנסת ישראל, שהיא בין חילותיה כששונה בין החוחים, וסוד הדבר שיצחק בא מצדו של אברהם שהוא חסד העליון, ועשה חסד עם כל הבריות, אף על פי שהוא דין הקשה. ורבקה באה מצד הדין הקשה, ונסתלקה מעמהם ונתחברה ביצחק, שהרי רבקה מצד הדין הקשה באה, ואף על פי שהיא מצד הדין הקשה, רפה היתה, וחוט של חסד תלה בה. ויצחק הוא דין הקשה והיא רפה, לכן כששונה בין החוחים היתה, ולולא שהיא רפה לא היה יכול העולם לסבול דין הקשה של יצחק, וכדמיון זה הקדוש ברוך הוא מזווג זווגים בעולם, אחד קשה ואחד רפה, כדי שיתקן הכל וינעם העולם.

סג' א

זוהר דף קלו ע"א

יצחק הקריב קרבן

"וַיַּעֲתֶר יִצְחָק לֵה' לְנֹכַח אֲשֶׁתוֹ". מה ויעתר, אמר רבי יהודה שהקריב לו קרבן והתפלל עלו. ואיזה קרבן הקריב? עולה הקריב, שכתוב: **"וַיַּעֲתֶר לוֹ ה' "**. כתוב כאן **"וַיַּעֲתֶר לוֹ ה' "**, וכתוב שם (שמואל ב' כ"ד): **"וַיַּעֲתֶר ה' לְאַרְצָךְ"** וגו', מה שם קרבן אף כאן קרבן.

כתוב **"וַיַּעֲתֶר יִצְחָק"**, וכתוב **"וַיַּעֲתֶר לוֹ"**, שיצא אש מלמעלה כנגד האש שלמטה^[י].

יצחק התפלל

דבר אחר, **"וַיַּעֲתֶר יִצְחָק"**. שהתפלל תפלתו וחתר חתירה למעלה אצל המזל על בני^[י], שהרי במקום ההוא תולה הישועה של בני, שכתוב (שמואל א'): **"וַיִּתְפַּלֵּל עַל ה' "** ואז **וַיַּעֲתֶר לוֹ ה' "**, אל תקרא **"וַיַּעֲתֶר לוֹ"** אלא ויחתר לו. חתירה חתר לו הקדוש ברוך הוא, וקבל תפלתו. ואז **"וַיִּתֵּר רַבְּקָה אֲשֶׁתוֹ"**.

זיו הזוהר

מדתו היא אש הגבורה, ודרש ויעתר מלשון עתר עגן הקטרת.
ח. היינו ספירת יסוד עולם העליון שנקרא חכמה או אבא.
ט. פירוש, מדכתוב על ולא אל לכן דורש משמעותו ענין גבהות יותר.

ח. אם כן שפיר שבח הוא לה, הגם שהיתה עדיין קטנה בת ג' שנים, אבל מן מעשיה להעבד, נראה שהיתה כמו גדולה, והיתה בכח לחטוא.
ו. פירוש, שהלא ממה שעשתה להעבד אין עוד ראייה כל כך שלא עשתה גם מעשים רעים.
ז. פירוש, אש תפלתו שהתפלל בהתלהבות, וגם